

Núria Florenza i Serra

RECORD

5.5.81

Fou el nostre llit
una catifa daurada
on brodàrem il·lusions
tot capbussant-hi quimeres.
Folrada de pors i frenesís
d'un present que deliraba,
cremàrem blancs i negres
i gaudírem de vermells roents.
Soterràrem encisos,
assolírem plenitud,
a frec de pell, a frec de llavis
encimbellàrem l'amor.
Sota el mantell estelat
Del cel blau que s'adormia,
entrellucava extasiada
una lluna ganyotera.
Un ventim acaronava,
manyac, el vel del finestral,
amainava el meu desfici
i em guiava al bell son.
Tu, elenaves plàcidament.